

הקו החדש אשר ינחה את מדיניות הממשלה בעניינים כלכליים: הפיכת ישראל למדינת-סעד מסוג מסויים. בניגוד לקו הקודם, לפיו ניסתה הממשלה לשמור ככל האפשר על רמת מחירים נמוכה של מיצרים, תוך מתן סובסידיות גדולות, לא תמנע הממשלה מעתה עליית מחירים בכל השטחים. המטרה: ייצוב מחירי השוק המקומי עם מחירי השוק העולמי.

בעלי-האמצעים ובעלי ההכנסות הגבוהות והבינוניות יאלצו להוציא יותר על מחייתם. יחד עם זאת יגדל מספר התושבים אשר שכרם לא יספיק לצרכיהם. לתושבים אלה תוענק תמיכת-סעד בקנה-מידה החורג בהרבה מן הנהוג כיום.

הדוגמה הבולטת הראשונה, שתוכנס לתוקפה החודש: העלאת מחירי הלחם, ומתן פיצוי כספי לבעלי ההכנסות הנמוכות והבינוניות. הצעדים הבאים: טיווח כרטיסיה מרכזית של מקרי-הסעד החודשיים, ומתן כרטיס מיוחד לכל משפחה כזאת. על סמך כרטיס זה תהיה המשפחה זכאית לקבל באמצעות לשכות הסעד מיצרים מוזלים בהרבה, שיעזרו לה לאזן את תקציבה. צינור אחר להעברת תמיכות-הסעד: תשלומים מיוחדים של הביטוח הלאומי, על-פי החלטות הממשלה, כל אימת שיחולט על גל התייקרות חדש.

עם הפיכת חלק גדול יותר של האוכלוסייה לאזרחים נתמכים, נועד תפקיד חדש למרד יוקרה-המחיה. מצד אחד תעשה מפא"י מאמץ מרוכז להפריד בין תשלומי השכר לבין תנודות המדד, אם על ידי ביטול הנהגל הקיים, אם על-ידי הכנסת שינויים בשכר פעם לשנה או יותר,

העם

טיל גורד טיל

יוני 1961: ישראל שיגרה טיל בשם שביט 2.

יוני 1962: מצריים שיגרה טיל, הודיעה שהוא שני במספר.

יוני 1961: ממשלת ישראל לא הודיעה מה קרה לשביט 1.

יוני 1962: ממשלת מצריים לא פירטה את פרטי שיגור הטיל הראשון שלה.

יוני 1961: יריבי דויד בן-גוריון טענו כי הטיל שוגר לצורכי תעמולה פנימית, כדי למנוע כשלון בבחירות שנערכו כעבור חודש, מפאת פרשת-לכונן.

יוני 1962: דוברים ישראלים טענו כי הטיל המצרי שוגר לצורכי תעמולה פנימית, כדי להעלות את יוקרתו של עבד אל-נאצר אחרי מפלותיו השונות, לקראת יום ה-78 מהפכה.

יוני 1961: שום עתונאי בלתי-חלוי לא הורשה להיות נוכח בשיגור הטיל הישראלי.

יוני 1962: שום עתונאי בלתי-חלוי לא הורשה להיות נוכח בשיגור הטיל הישראלי.

באמת שיגר את הטיל הראשון. אך לי מעשה אין זה חשוב ביותר. העובדה היחידה היא כי ממשלת ישראל לא נקטה שום יוזמה כדי למנוע את תחרות-הטילים — וממילא גם לא ידוע מה היתה עמדת ממשלת קאהיר, אילו ננקטה בשקט יוזמה כזאת.

מתוך תהרות של יוקרה, מתוך שיקולים בטחוניים שטחיים שאיש לא שקל אותם עד הסוף, ללא ויכוח ציבורי כלשהו, תוך שיתוף-פעולה מופתי בין שתי הממשלות הבטחוניסטיות האויבות, נכפתה על המרחב התחרות המסכנת את חייהם של מיליונים. זהו הלך-האמיתי של התחלת עידן-הטייל לים במרחב. הוא מעורר שאלה חשובה עוד הרבה יותר: מה נעשה כיום כדי למנוע, בעוד מועד, את התחלת עידן-האטום?

בטחוניזם

צעד נוסף

הממשלה החליטה על הקמת מכללה לבטחון לאומי. הרויץ הדובר, למראית-עין היתה זאת ידיעה רצויה, בכל מדינה חשוב להנהיג לחוגים גדולים את הבנת החוקים היסודיים של תורת-המלחמה, כדי להקנות לציבור הרחב אפשרות למתוח ביקורת יעילה ואחריות על מערכת הבטחון.

אולם ניתוח פרטי ההצעה הוכיח כי הי מטרה שונה לגמרי. 9 חודשי הרויץ, ה"מכללה" הערוך קורסים בני תשעה חודשים, שיינתנו לקצינים ולפקידים אשר ייבחרו על-ידי השלטון בלבד — היינו, אנשי-אמונו של שר-הבטחון וסגנו.

במכללה הבטחונית אין זכר ללימוד תורת-המלחמה, ההיסטוריה של המלחמות, או לכל נושא אחר המקנה ידע מדעי, מדויק ואובייקטיבי, בעל רמה אקדמאית. אם כן, איזה חלד יחלד בתשעת חודשי ההרויץ הלימודי? לפי ההודעה, יקיף הקורס ששה נושאים, בעלי אופי אידיאולוגי-תעמולתי גרידאי: "העם היהודי, האיזור, שאלות מדיניות, מדינת ישראל ומוסדותיה, העוצמה הבטחונית, כלכלת המדינה".

שפה משותפת — למי? ההודעה אף לא הסתירה את המטרה האמיתית: "מוסד ליצירת הדוקטרינה הצבאית ההולמת ביותר את צורכי ישראל מבחינה בטחונית ופוליטית".

במלים אחרות: הקניית האידיאולוגיה ה"כיתתית"מפלגתית של הקבוצה הבטחונית-טיה, הקובעת "דוקטרינה" זו לבדה, ליפקודיה ולקציניה המובהרים של מדינת-ישראל, על חשבון משלם-המיסים. כדברי ההודעה הרשמית: "יצירת שפה משותפת לגבי ענייני הבטחון הלאומי בין כל הנושאים בעול הבטחון בישראל".

פתיחת המכללה תהיה צעד נוסף בדרכו של הבטחוניזם הישראלי לקראת גיבוש מפלגתי-ארגוני, יצירת מדינה-בתוך-מדינה

הפרט המצער ביותר: בהקמת מוסד זה, שאין כדוגמתו בשום מדינה דמוקרטית בעולם כולו, תשותף האוניברסיטה הצבאית. יהיה זה שלב מצטיב נוסף בפרברסיה של חייהרות במדינה — תהליך שמונה ברייך השלישי בשםGLEICHSCHALTUNG.

מפלגות

הלב הנוהר

הסוד השמור ביותר השבוע בחוגי ה"צמרת נגע לפעילות הלב של אדם אחד, ששכב בבית-החולים: אהרון בקר, המוכיר הכללי של ההסתדרות, לקה בהתקפת-לב חמורה.

אי-אפשר היה שלא לראות בכך תוצאה מן ההתרגשות הרבה שפקדה את בקר, כאשר נודע לו, מפי העתונות, כי ראשי מפא"י הנים מאחורי גבו בהדחתו.

איש מבין חורשי-המוזמות לא רצה שיאשימוהו ברצח. על כן נהגה מפא"י כולה כאדם שנתקף מוסר-כליות. הצמרת התכנסה, הביעה תמיכה והערכה לבקר, לצביעות אף נוסף השקר: בהודעה נאמר כאילו נערכו כל השיחות על חלופי-הגברי בראשות ההסתדרות לפי בקשתו של בקר עצמו.

חידון בדשי. מאחר שבקר עצמו עלה לגדולה על גחיתו הפוליטית של מורו ורבו, פנחס לבון, לא היתה לו סיבה רבה להתלונן. בימי הפרשה אמנם התייצב, ב"אורח רשמי, לצד לבון — אך הדבר לא

שיתוף פעולה

במקום פעם בחצי-שנה כיום. לעומת זאת, יוצמדו למדד יוקרה-המחיה תשלומי הסעד, כולל מחיר המיצרכים המזולים שיחולקו לנצרכים.

יתכן כי עוד השבוע תוגש תביעה אזרחית ראשונה, נגד המעורבים בחטיפת יוסלה שוחמבר. כבר עתה ידועים להורי הילד ולפרקליטם שמות רוב האנשים שסייעו לחטיפה. אך התביעה הראשונה תוגש, כנראה, נגד סוחר מבני-ברק, שבביתו התאכסן הילד, ואשר נתן לגיוות רות בן-דויד את הכסף הדרוש לטיסתה ולהסתת יוסלה לשווייץ. התביעה לא

תוגש, רק במיקרה שהאיש יסכים להתפשר עם ההורים ושלם להם פיצוי, מחוץ לבית-המשפט.

גם הליגה למלחמה בכפיה דתית תתערב בפרשת יוסלה. היא תעודד פניית אזרחים רבים ככל האפשר אל ראש הממשלה, בקריאה שלא ייכנע לחץ הדתיים אלא יצווה על העמדת כל המעורבים לחשפט פלילי.

שייקה ירקוני, שעזב את הארץ על-יפי רמז מעמום בן-גוריון, כדי לא לעמוד בחקירה ומשפט כפרשת "אירסו", לא ישוב ארצה בקרוב, כפי שתיכנן תחילה. שליח מיוחד, שיצא מטעם עמוס בן-גוריון לחו"ל, שיכנע את ירקוני, כי כדאי לו להמתין שם עוד שנה, עד אשר יחול חוק ההתיישנות על המעשים המיוחסים לו בתיק זה. בצורה זו

יכול לחזור ארצה עם משפחתו, מבלי להסתכן במשפט ומבלי לגרור איתו לתוך שערויה ציבורית את ידי-נעוריו עמוס בן-גוריון. לאחרונה היה ירקוני מוכן דווקא לשוב ארצה ולשאת באחריות למעשיו, לאחר ששהייתו הממושכת בחו"ל עלתה לו הון תועפות.

מופעל לחץ כבד על פרקליטות המדינה למושך את ידה מחקירת התלונה שהוגשה על-ידי שורת המתנכבים, על הצורה בה טיפלו עורכי-הדין מוכאל כספי, עמוס בן-גוריון ושלום ירקוני בצד המשפטי של התביעה נגד השורה. אם לא תיכנע הפרקליטות, עשויים לעלות גילויים טרעשיים.